

In de 150 inloophuizen, buurt- en straatpastoraten in ons netwerk ontmoeten wij dagelijks mensen zonder verblijfspapieren. Zij zijn onderdeel van onze gemeenschap. Het zijn vaders, moeders, vrienden en burens. Mensen die, ondanks een kwetsbare positie, relaties onderhouden, bijdragen aan hun omgeving en laten zien hoeveel veerkracht er in hen zit.

De strafbaarstelling van illegaal verblijf tast de mogelijkheid om mens in een gemeenschap te zijn aan. Het tarta de basale mensenrechten. Het wetsvoorstel maakt het loutere verblijf zonder verblijfsrecht tot een misdrijf. Mensen worden daarmee niet gestraft om wat zij doen, maar om het feit dát zij er zijn. Daarmee overschrijdt de overheid een ondergrens van **menswaardigheid en medemenselijkheid**.

Deze maatregel is niet alleen onbarmhartig, maar ook contraproductief en onuitvoerbaar:

- Mensen zullen zorg en hulpverlening mijden, met meer dakloosheid, uitbuiting en onveiligheid in onze buurten tot gevolg.
- Politie, rechtspraak en gevangenen raken verder overbelast, terwijl terugkeer niet dichterbij komt.
- Het kost de samenleving veel geld, maar levert niets op. Het is **symboolpolitiek** die sociaal, moreel én financieel schadelijk is.

Daarbij schuurt het wetsvoorstel ook juridisch en beleidsmatig:

- De EU-terugkeerrichtlijn schrijft voor dat terugkeer primair via bestuursrechtelijke en vrijwillige maatregelen moet verlopen. Strafrechtelijke vervolging is in strijd met die lijn.
- Het WODC concludeerde in 2014 al dat strafbaarstelling van illegaal verblijf geen duurzame oplossing biedt.
- Het wetsvoorstel miskent reële belemmeringen voor terugkeer, zoals staatloosheid, landen die hun burgers niet terugnemen of situaties waarin mensen gevaar lopen bij terugkeer (artikel 3 EVRM). Mensen straffen voor iets waar zij zelf geen invloed op hebben is onrechtvaardig en onzorgvuldig.

Wij weten uit ervaring dat ontmoeting en perspectief bieden wél werken. Samenleven wordt sterker wanneer ieder mens wordt gezien in zijn kracht en zijn waarde wordt erkend; Het bestaan van een mens tot misdaad verklaren is onaanvaardbaar.

Wij roepen daarom op deze strafbaarstelling af te wijzen.

Niet alleen uit menselijkheid, maar ook uit gezond verstand en respect voor de rechtsstaat: een samenleving die beschaafd wil zijn, kiest voor rechtvaardigheid, zorgvuldigheid en oplossingen die werkelijk bijdragen. Mensen straffen om hun bestaan is onaanvaardbaar.